

బ్రాహ్మణాగ్రహారం

పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

“ఎవరు వారు ?”

“నేను కొండుకౌత్తిని చూచుచున్నాను బాబయ్యలా వుంది ”

“అవునురా నాయనా ! అంతా ఊమంగా వున్నారా ?”

“నీ ఆశీర్వాచనం నువ్వు కులాసాగా వచ్చావా ?”

“జిట్టున చీవలేదురా యీమాటలు ”

“చాలారోజులికి వచ్చావు ఫాల్గునంలోకామా— ”

“అవునువును, పదిమాసాలయింది. ”

“వెళ్లివచ్చి తప్పిగా—”

“త్వత్ప్రన్న త్వప్రా ? కురిసి పోయాయీరా యీపాపాలు చెట్టు దులిపినట్లే మహామంచినంపాదన జరిగిందిరా యీ ప్రయాణంలోను.”

“పునహాసతారాలు వెళ్లి ను వెళ్ళువూ తక్కువ తేలేదు, కాని నిలవమాత్రం చేశావుకాదు. ”

“దానినిగోసిన నిలవ. డబ్బా ప్రధానం దర్జాకానీ. ఇంతకీ; మనిషిని ధనం నిలవచేస్తుందా; ధనాన్ని మనిషి నిలవ చేస్తాడా ?”

“అదీ నిజమే ”

“ఇంకేం మరీ ? ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడే అవుతుంది సరపాదించేవాడికి నిలవ పిడికిలి గట్టిగా బిగిస్తేసరి. ”

“తలుచుకుంటే నువ్వు నినుమాలమీద వేలు నిలవచేస్తావు ”

“అవునుగదా ? .. కాని చివుకులరామిగాణ్ణి మట్టించేసీ దాకా నిలవచెయ్యడంమాట తీసెయ్యి నాదగ్గర ”

“నీపట్టుదల మహాచెడ్డది బాబయ్య ! ”

“ కాకపోతే వాణ్ణిక బరకనిస్తానుట్రా నేనూ ! ”

“ నీకు కొంపవస్తే అంతే. ”

“ నేను దేశంలోనే లేనుకదా అని కిలకిల్లాడుతున్నాడు. కామోసునేం వాడు ? ”

“ ఇంకేనా శాంతించవూ పెద్దబాబయ్య ? ”

“ శాంతించమంటావా ? శాంతించేపనే చేశాడా వాడూ ? ”

“ . . . . . ”

“ నాఅంతర మేం, తనఅంతర మేం ? నిండుసభలో తీసి పారేస్తాడా నన్ను ? రెండోతాంటూలం యిప్పించడూ నాకూ ? ”

“ నిజానికి వాడు తొందరపడ్డాడు ; కానీ—”

“ ఇక కానీయెందుకూ మరీ ? .. . తోటపంపుతనఖా అయి పోయినా కదా ? కొంపవేలంవెయ్యడమే తరవాయిగదా ? ఇకరంగ సానిబాడవా ? చూస్తూవుండు, ఈ దెబ్బతో అది క్రియమే. ”

“ నువ్వు తలుచుకున్నావంటే —”

“ తిండికేనా సరిపడ్డ ధాన్యం రావుకదా నామీద కక్షకడ తాడా ? ”

“ . . . . . ”

“ నాతో విరోధపడ్డాకేనా వాడికి దిగతీత ప్రారంభం ? ”

“ అవును. ”

“ ఆజ్ఞానం వుండాలా అక్కర్లేదా ? దీపంమీద పడ్డ కలశం లాగ మాడిపోవాలి ; గాని నాతోపోరి—”

“ ఇప్పటికేనా వాడికి బుద్ధిరావలసింది. ”

“ ఇంకా యేమేనా వాగుతున్నాడా యేమిటి ? ”

“వాడి మాటకి జమేమిటి, పద్దేమిటి పోనిస్తు బాబయ్యా!”

“అయినా సంగలేమిటో కాస్త చెబుమా వాచే!”

“చైప్పేదేమిటి పదిమాట్లు? ఎవరికి తెలవం దేవుందీ?”

“తిడుతున్నాడా యేమిటి?”

“.. . . . .”

“కవిత్యం అల్లుతున్నాడా? ఆమధ్య ఛందస్సేడి కొడుకామా భట్టాజుదగ్గర?”

“వాడీమొఘం. కవిత్యమే?”

“మరేమిటి?”

“ఇక మాడోతాంబూలంమాడా ఇప్పించుట నీకు”

“ఏమో?”

“రెండుతాంబూలాలు మొదట కర్మజ్యేష్ఠులికి వెళుతున్నాయి కనక యిక మాడోతాంబూలం విద్యాధికుడికి వెళ్లడం ధర్మమట”

“ఆలాగే?”

“చాలాబింకంగానే చెబుతున్నాడు కభుర్లు”

“ఆ?”

“ఇంతకీ కొంపెల్ల వెంకప్ప వాడితో కలిశాడు నువ్వు జల్లిన నెల్లాళ్లకి.”

“బాగుంది .. ఇది వాడి పురమాయంపే అనుకుంటాను.”

“ఇద్దరూ వొక్కమాటమీద—”

“జోగీ జోగీ రాసుకుంటే బూడిదరాలిందిట.”

“మహాబాగా చెప్పావు”

“వెంకప్పగాడి బతుకు మనచేతిలో వుందా?”

“ఎలాగా?”

“వాడు బొడ్డుపెరుమాళ్లుశెట్టికి యెనిమిదివందలికి నోటు రాశాడు, యెరుగుదువా?”

“రేండేళ్లు దాటింది.”

“శెట్టి యెన్నిమాట్లడిగినా “యిదిగో”, “అదిగో” అంటూ వచ్చాడుగాని దమ్మిడిఅయినా వసూలుపెట్టలేదు”

“అయితే?”

“శెట్టి యిక ఆగడు”

“దావా—”

“సగంఘాయినా యిస్తే నోటు నాకు ట్రాన్సుఫరుచేస్తా నన్నాడు శెట్టి.”

“అదెప్పుడు?”

“ఇక నెల్లాళ్లకి వేసు వెళతా ననగానూ”

“ఇక పొలనూ, కొంపామాడా జప్తన్నమాటే.”

“ఇక చూసుకో నాప్రతాపం”

“ఇంతకీ జమ యేమాత్రం బాబయ్యా?”

“అంచనాకట్టు”

“సహస్రం.”

“ఛా! ఎప్పుడూ లేమా”

“రెండు—”

“దాన్ని రెంకింటు గుణించు.”

“అబ్బా!”

“ఏమనుకున్నావు మరీ?”

“అయితే రామదీక్షితులూ, వెంకప్ప చచ్చారన్నమాటే.”

“వెళవల్సి తిప్పితిప్పి కొడతానుమాస్తావుండు నువ్వు నాలోవాడవేనా?”

“నాలోవాడవేనాఅంటే నాసంసారంసంగతి నువ్వెగరగిది కాదు ఏరోజున అర్ధరూపాయి లేకపోతే ఆరోజున—”

“ఏమంటావు?”

“నాదారిని నన్ను ఖోనియ్యి”

“నువ్వు దివాన్గిరీ బాగా చేస్తావు. నువ్వు నాపక్షంలో వుంటే తక్కిన నాపనులు ఆఖోవు”

“నేను పూనుకోవడమే వస్తే ప్రాణం యిచ్చెయ్యవలసిందే, వెళవకృత్రిమం నాచేతకాదు బాబయ్యా!”

“అందుకోసమే—వొక్కకాగితం పారేస్తాను, పుచ్చుకో”

“.. . . . .”

“ఏమంటావు?”

“.. . . . .”

“ఆలోచించుకో.”

“.. . . . .”

“ఎన్నిపెళ్లిళ్లూ వాడుగులూ చేయిస్తే రానూ వంద రూపాయలు ఇంతకీ! నీ కెన్ని ఆశ్రమాలుండినా యేడాది కెన్ని శుభకార్యాలు తగులుతాయీ పెద్దవీ?”

“.. . . . .”

“భయపడకు.”

“కొడతారనీ, తిడతారనీనా?”

“నే నేం తక్కువచెప్పలేదు మాడుపుట్ల ధాన్యం అన్న మాట.”

“ . . . . . ”

“ గాది బాగుచేయించుకో ”

“ అలా అన్నావా ? ”

“ అంటే అనుకోకు యాశ్చర్యాలు అసమానమైనవి దొరికాయి. నాలుగు—అరడజ నిచ్చేస్తాను, దర్జాగా కట్టుకో ”

“ .. . . . ”

“ నీకొడుక్కిమాడా బట్టలూ, పుస్తకాలూ యిచ్చేస్తా నీయేటికి ఏం ? ”

“ నువ్వు కేరుకేరువరసని యింటిల్ల పాదికి— ”

“ ఇక కోడలికిమాత్రం బంతిలో బాలపక్షం చెయ్యడం యెందుకూ ? వొకపునహాచీర దానికూడా పట్టుకుపో. ”

“ మాఅత్తారేనా యెప్పుడూ యిలాగ సంతోష పెట్టలేదు— ”

“ వాళ్ల మొఘం ఏవంటావు మనీ ? ”

“ ఇక తప్పుతుందా ? ”

“ ధీమాగా చెప్పావుకాదు. ”

“ పనిచెయ్యాలూ, మాటచెప్పాలూ ధీమాగా ? ”

“ అయితే సరే . మధ్యాహ్నం కనపడతావుకామా ? ”

“ రాయవరం వెళ్లాలి వొకక్షణం వుండి. అక్కడ నవగ్రహ శాంతి-అర్ధరూపాయేనా ముట్టుతుంది ”

“ పోనియ్యకు ”

“ పున్నానికి బియ్యం అయిపోతాయంటోంది నీకోడలు. ”

“ రకే కొలిపించేస్తాను ధాన్యం, కొలగాడితో చెప్పి. వాయిగావేస్తా ననుకున్నావా యేమిటి ? ”

“ అబ్బే నువ్వు దాటేస్తావనా ? ”

“ మరి వెళ్లు సాయంత్రం— ”

“ తప్పకుండానూ ”

“ గవ్ చిప్ ”

“ వేరే చెప్పాలా ? ”

“ అయితే . . . . . వూళ్లో వున్నట్టేనా ? ”

“ ఎవరూ ? ఆ ! ఆ ! నిన్న పొద్దున్నే వచ్చింది మేళానికి వెళ్లి. దండ్రిగానే లాక్కొచ్చింది యిమాటు కోసనీమ దోచేసిందని చెప్పుకుంటున్నారు ”

“ అసాధ్యురాలారా అదీ . . . . . నేనుకనక లాంగి నమ్మకంగా పడివుంది. ”

“ అవునవును. రామదీక్షితుల్ని నోరెత్తాటప్పటికీ విసిరికొట్టింది, మరిచిపోతానా ? ”

“ ఆపరాభవం చాలదుట్రా వాడికి ? నీలాచలా న్నలా నిలపగలిగేడా వాడూ ? నమ్మ చూసిందంటే కుక్కఅయిపోయా అదీ ? ”

“ నీచేతికి యెముక లేదుకనక. ”

“ చూడూ, పారేసేవోట పారెయ్యాలి. వొక్కమాసం తిరిగానంటే సానికి సంవత్సరంపోవడం. లేకపోతే మర్యాదా నిలుపుకోగలమా ? ”

“ నీళ్లకి అంటిదే మరి తోటలోకి వెళ్లి చక్కా వస్తాను. ”

“ పద . . . . . పోనియ్యారా కుర్రాడా బండి. పెద్దనీథికో పోనియ్యి, కరణంగారి యింటిదగ్గర మల్లించవచ్చు. చూడూ. వూళ్లోకి వెళ్లొక గాలప్పరుగుమీద వెళ్లాలి గుర్రం. తెలిసిందా ? ”

౨

“ ఏముట్టుకి వచ్చిందిరా కథా ? ”

“ ఏముట్టుకయితే యేం ? నేనేమో తప్పకుండా నెగ్గేస్తాను ; కాని మాడురోజులకిందట వూరికి వెళ్లింది ”

“ ఏవూరూ ? ”

“ రామేశ్వరం. ”

“ ఏమిటి ? ”

“ అదే వచ్చింది చిక్క. ”

“ చక్రం అడ్డుపడెయ్యలేకపోయావా ? ”

“ కుదిరిందికాదు. ”

“ ఇక ముందుమాట యేమిటి ? ”

“ నేనూ అదే ఆలోచిస్తున్నాను ”

“ పోనీ, యిదేఅన్నమాట యేమిటి ? మరోటి చూడూ ”

“ తీరా, ఫలోన్ముఖం అయినాక యీస్వల్పకారణంకోసం విడిచిపెట్టనా ? చేదాయేమిటి ? మీరంతా వుండనేవున్నారకదా మార్గదర్శకులు ? ”

“ మాలాగే వుండాలా నువ్వునూ ? అయినా అంతఅశ్రద్ధగా యెందుకున్నావు ? ”

“ అశ్రద్ధకాదు వ్యవహారం అంతా వడిదుడుగ్గా వచ్చేసింది. ”

“ ఏమిటదీ ? ”

“ అసలు రామేశ్వరంయూత్ర హతాత్తుగా—అంటే నూచనేనా తేకుండా తటస్థించింది. సోమిదేవిమేనత్త తనకూతుర్ని తీసుకు వెనుకూ దీన్నికూడా శంకిస్తారేమో అని కనిగ్రహంలాగ వచ్చి

ఫడింది. దానితో సోమిదేవి యెంత మొత్తుకున్నా భీమన్న శాస్త్రులు మాకు పదపదమంటూ పడగంటేశాడు. ”

“ ఇంకా యిరవై సంవత్సరాలేనా నిండా యో లేదో, అప్పుడే యీ పుట్టిముసక యేమిటా ? ”

“ మనమతం వోళ్ళి వెధవమతంరా జుట్టుతీస్తేస్త్రాత్రం గుణం మారుతుందా యేమిటి ? ”

“ మరి మీ చెల్లెలికి — ”

“ మంచో చెడ్డో అది పదోనాడే అయిపోయిందికదూ ? ”

“ అదో కప్పదాటు.. . సరే, తరవాత ? ”

“ ఎలాగేనా తప్పించేద్దామని రెండురోజులు మహాశిరిగాను ; కాని మాట్లాడానికే వీలయిందికాదు ”

“ ఏం ? ”

“ ఎప్పుడు వెళ్లి నా సుందరంగాడు వాకట్లో మాచునివుండే వాడు యములాడిలాగ ”

“ అదేమిటి ? ”

“ శాకుంతలం పాఠం మొదలుపెట్టాడురా వాడు భీమన్న మామదగ్గరా. ”

“ వుండేదేం యేమిటో ? ”

“ ముప్పయ్యేళ్లు దాటాయిగదా నీకింకా చదువేమిటా అని నేనడగ్గా, “ సర్వేశ్వరుడి దయవల్ల భుక్తికి లోటు లేకుండా పోయిందిగదా, చదువుకోక యింకేం చెయ్యనూ ” అన్నాడు ”

“ అంతేనా ? ”

“ అంటే ? ”

“ నీకు పోటీ — ”

“ ఛా! నల్ల మద్దితుండులాగ కారునలుపూ వాచూ — లాట రీలో పదివేలు రావడంతోనే అందగా డయిపోయాడా యేమిటా వాచూ ? ”

“ నలువైనా వాడి కళ్లలో మాంచి లేజన్నూ, ఆకర్షణశక్తి వున్నాయిరా. వైగా నోరువిప్పాడంటే చకచకచక — కిన్నెరలు మోగుతూ ఆకంఠమూ, ఆరాగవరసా — ప్రస్తావన మొదలుపెట్టాడంటే వొకటేభోరణికదా గంటలకొద్దీని? మధ్యమధ్య ల్లోకాలు విడిచిపెడుతూ, చేతులు తిప్పుకుంటూ — అసలు వాడు మాట్లాడితేనే నవరసాలూ వొలికిపోతాయి అంచేతే యొక్కడికి వెళ్లి నా పెద్దపెద్ద పండితులతో సరిగ్గా వాడికి సత్కారాలు జరుగుతున్నాయి. ”

“ ఆసత్కారాలకీ, దీనికీ సమ్మంధం యేమిటోయ్ ? ”

“ అలా అనకు అమ్మమ్మి చూశావా యెలా యెదిరిస్తోందో వాడికి ? ”

“ అదో పిచ్చిముండ ”

“ వాణ్ణిమాస్తే చాలామంది ఆడాళ్లు పిచ్చిముంగలైపోతారు ”

“ అయినా సోమిదేవిదగ్గరమాత్రం ఆమాట తీసెయ్యి దాని మనస్సు నామీదే పూర్తిగా లగ్నం అయిపోయింది ఇక ఆరు మూడైనా అది తిరిగిపోదు అసలు దాని మనస్సు కదిపినవాణ్ణి నేనే కనక చలించినవెంటనే నామీదే పడిపోయింది దానిమాపు ”

“ ఎప్పుడేనా — వొక ముద్దేనా ? ”

“ ఇంకా లేదు — కాని అది నాసూత్రే ”

“ బాగా సమృద్ధిమే ? ”

“ ఇటు సూర్యుడటు పొడిచినా తిరిగిపో దిక. ”

“ సరే మరి నీ కంఠధైర్యం వుంటే నేను కాదంటానా? కాని సుందరానికి పెళ్లయింది సుమా! ”

“ ఏమిటి ? ”

“ ఇప్పుడే తెలిసింది నాకు. ”

“ ఎప్పుడు, ఎక్కడ ? ”

“ నిన్ను కాక మొన్న సాయంత్రం, చెన్నపట్నంలో ”

“ తణుకోయి మాచారం అన్నట్లదేమిటా ? ”

“ అదో గమ్మత్తు ”

“ పిల్ల నిచ్చిన అభాస్య డెవర్రా ? ”

“ ఇవ్వడమూ, పుచ్చుకోడమూ కాదు, కోరడమూ అంగీకరించడమూనూ ”

“ అంటే ? ”

“ స్వయంవరం అన్నమాట ”

“ అంత యే బ్రాసిపిల్ల — ”

“ పిల్లంటే పిల్ల కాదు మాంచి ముమ్మరంలో వుంది ”

“ వెధవమండా యేమిటా ? ”

“ సరిగ్గా కనిపెట్టావ్ ”

“ చెన్నపట్నంలో అయితే రాయవరం కృష్ణయాజులు గారి అల్లుడు చేసివుంటాడు ”

“ అదీ అంటే తేడా లేదు, కానీ — ”

“ ఇంకేమిటి ? ”

“ పెళ్లి మట్టుకే ఆయన చేశారు ”

“ బోధపడలేదు ”

“ మాకు పెళ్లి చెయ్యాలంటూ పెళ్లి కొడుకూ, పెళ్లి మాతుడూ వెళ్లి కోరీదాకా ఆయన యిదేమీ యెరగద్య. ”

"....."

"వులిక్కిపడ్డావేం?"

"ఏమీ లేదు.. అయితే—"

"ఆంధ్రపత్రికలో దంపతుల ఫోటోహడా పడింది .. చూడు "

"షేర్లు మూసేస్తావేరే?"

"పెళ్లికూతు చెవరో కనిపెట్టూ, చూస్తాను "

".. ఎక్కడో చూసినట్టుంది. మన ప్రాంతమే అనుకుంటాను "

"బాగా పరకాయించు "

"రామచంద్రపురంలో చూశా నిలాంటి మనిషిని. అయితే ఆమరిషి రాదది, కాని వెళ్ళవమంతుల్ని పెళ్లాడేవాళ్ళకి జాతిభేదం అక్కర్లేదేమో "

"అదంతా నీకెందుకోయ్ ?"

"అయితే యిది చూసిన మనిషిమాత్రం—"

"మాట్లాడిన మనిషికూడా—"

"ఆ! ఆ! ఆసి రంకుముండా! సోమిరా "

"ఈమాటు చదువుకో కిందవున్న విషయం "

"... .. ఎంతవని చేసిందిరా దండుముండా?"

"తిట్టకు "

"తిట్టాలా, పాతిపెట్టాలా? నన్ను దగాచెస్తుందా?"

"అదేమీ చెయ్యలేదు నిన్ను."

"నన్నే కాదు, యింకా యెందర్ని మోసంచేసిందో యిలాగ. లేకపోతే మళ్ళీ పెళ్లాడానికి సిద్ధపడగలరా?"

"ఇప్పుడేకాదుట్రా మహాపతివ్రత అన్నావూ?"

"ఎవడిమట్టుకి వాడికే పతివ్రత; కాని సుందరంగాడి పని పట్టాలి ఎంతవని చేశాడూ పాడువెళ్ళవా?"

"ఏంచేస్తా వేమిటి?"

"బోలెడుసామ్మతోటి, వొంటెడు నగలతోటి లేవతీసుకు పోయాడని భీమన్న మామచేత ఛార్జీ తగిలిపిస్తాను. ముందు వాళ్ళిద్దరికీ అరడండాలు వేయిస్తాను మూడునిమిసాలలో."

"లాభంలేదు, వూరుకో."

"ను వూరుకో. నా కడ్డవస్తాడా ఫాటీ?"

"లేవకు నామాట విను వా డేమీ చెయ్యలేదు నిన్ను."

"అది కోరితేమాత్రం? గ్రాండ్ అంతా నేను ప్రిజేరుచెయ్యగా మధ్యవచ్చి వాడు తన్నుకుపోతాడా?"

"బాగుంది వాడం!"

"ముందు పత్రిక యిలాతే."

"వుండు వుళ్ళాకోళ్ళకు. పత్రిక యెందుమా?"

"భీమన్న మామకి చూపించాలి "

"గుమ్మంలోకి వెళ్లావంటే మొగ్గిచ్చాడ—తెలిసిందా?"

"ఏం?"

"సోమిడేవి అతనికి వుత్తరం రాసింది "

"ఆ?"

"నువ్వు చేసిన కుట్ర అంతా రానేసింది. నువ్వు చెరపడానికి సిద్ధపడ్డావుట సుందరాన్ని తానే కోరగా పెళ్లిచేసుకుంటే వొప్పుకుంటానన్నాట్ట వాడు వా డామాట అన్నాక నీబుద్ధి అంతా బోధపడిందిట దానికి. మద్రాసునేవన్నో తాను జట్టులోనుంచి తప్పించుకుపోవడమూ, సుందరం ఆబండ్లిలోనే జట్టువాళ్ళకి తెలవ కుండా రావడమూ, తనజట్టువాళ్ళు బళ్ళు కుగుర్చుకొంటూవుండగా తానూ, సుందరమూ మోటారెక్కి యెగరిపోవడమూ, సుందరం అదివరకే రానివుండడంవల్ల కృష్ణ యాజులుగారి అల్లుడు ఆసాయం త్రమే తమకి పెళ్లిచేసెయ్యడమూ—అంతా పూసగుచ్చినట్టు రానే సింది "

"దానిల్లు వల్ల కాదు—"

"అదేం కర్మం? ఇక దానిల్లు వోసకోట అయి కలకల్లా దుకూవుంటుంది "

"అదీ వొకబతుకే!"

"బుద్ధి చలించాక అదే నయం "

"అయితే నువ్వుకూడా కాయ్యోకోయ్!"

"అది తరవాత ఆలోచించుకుందాం."

"అయినా నే నూరుకోను, వాళ్ళని సుఖపడనివ్వను నేను."

"వాళ్ళకి పెద్దపెద్దల ఆసరా వుంది. ఎగి నెగిసివడకు."

"ఏంచెయ్యమంటావురా మరి?"

"కిక్కురుమనకు ఏమీ యెరగనట్లు—"

"సిద్ధాన్నం తన్నే శాదురా ఛండాలుడు."

"పెట్టిపుట్టాడు వాడు. ఇప్పటిదాకా పెళ్లి కాకపోయినా చివరికి నిక్షేపమూ, నిక్షేపంలాంటి పెళ్లామూ—"

"పోతూపోతూ నాక్కూడా బిగించిందిరా దండుముండా వురీ!"

"కనక చప్పచప్పగా వూరుకో. శాస్త్రుల్లుమామ కదిపితే "అదే నన్ను కోరింది" అని బుకాయించు "

"నమ్ముతాడా?"

"అయితే నెళ్లాళ్ళు వూళ్ళో వుండకు."

“ ఎక్కడికి పోనురా ? ”

“ మండపేట వుండేవందికదూ ? ”

3

“ కొప్పవరంనుంచి కబురు వచ్చిందా ? ”

“ ఇప్పుడిప్పుడే మరుక్కాలవ దాటతా డీపాటికి గుమాస్తా ”

“ నీమాట పంతులుగారితో నిన్న చాలాదూరం చెప్పాను. నాతోపాటు నలుగురికి మట్టచెప్పించాలని చూస్తానుగాని నామట్టుకే చూసుకోవడం నాకు ”

“ నుంచునే మాట్లాడుతున్నావు ”

“ స్నానాని కిప్పటికే అలస్యం అయిపోయింది ఆల్లుడు ఖ్లాడా వచ్చాడు రాకరాకా ”

“ వొక్కక్షణం. ”

“ ..... చాపెందుకోయ్ ? ”

“ వుందికాదూ ? ”

“ ..... ”

“ అయితే యెవరెవరి కేర్పరిచావు ? ”

“ నాకు, నీకు, నీతాపతిశాస్త్రీకి, సుబ్బావధానికి, రామభద్ర చయ్యనులికి ”

“ మొన్ననే నాలుగువేలు కొట్టుకువచ్చాడుగదా ”

“ అలాకాదు. వాణ్ణిసూడా కట్టుకోకపోతే చిక్కలున్నాయి. వాడు నోరుగలవాడు. డబ్బులక్ష్యం లేదు. చేతిలో లేకపోతే నిమిషంలో సంపాదిస్తాడు. పైగా అధికారిప్రాపకం వున్నవాడు. ”

“ నువ్వు కొంచెం లౌక్యం ”

“ ఇంతకే పెద్దమాతుర్ని మక్కాప్రయాణం తప్పించి రామేశ్వరం తీసుకువెళ్లి నందుకు వాడివిదా పంతులుగారికి చాలావిశ్వాసం వుంది కూడాను. పదిమాట్లు చెప్పారు ఆయన వాడిమాట. ”

“ అప్పుడు చేదుమేళాడా యేమిటి వాడు ? ”

“ వచ్చేనోట నువ్వుమాత్రం వొదులుకుంటావా యేమిటి ? ”

“ నామాట కేంగాని, రామదీక్షితులు వొప్పకో డనుకుంటాను. ”

“ కుర్రకుంక, వాడి కేం తెలుసుకోయ్, వ్యవహారాలూ ? ”

“ ఇంతకీ: నూరేనే యేర్పరిచావే ? ”

“ అక్కడికే యొక్కవ. నీమవెళ్లా డన్నమాటేగాని సుబ్బారావు కేమేసాముంటిం దనుకున్నావా యేమిటి ? బారిష్టరనిపించుకున్నాడు. అంటే. నోరూ వాయీ లేదు. వొక్కకేసు నడవగలడని కోచుడు. ”

“ దానితో మనకి పనిలేదు కాదూ ? ”

“ నిజమే తాలూకామొత్తంమీద సనాతన ధర్మసభకి ప్రెసి డెంటుగా వున్నాడు; కనకగాని లేకపోతే రామచంద్రుడు గారు మాత్రం సిద్ధపడతారా యేమిటి కొడుక్కి ప్రాయశ్చిత్తం చేయించడానికి? సుబ్బారావయినా తండ్రి కెదురుచెప్పలేక తల వూపాడు; గాని యిది కాస్తా అయిపోయినతరవాత—అవేమిటి స్టేషన్లో వుంటాయి? వాట్లలో అయినవీ, కానివీ తినడం మానతాడా యేమిటి రుచిపడ్డాక? మన మామోతాదు గ్రహించవద్దూ? పైగా మనకే ఐదు వందలయినాయి సంతర్పణకీ, సంభావనకీ మరో మూడువందలేనా కావాలి. ఆపై చిల్లర లుంటాయి లోక్యలికి కాఫీలూ అవ్వీకూడా పోస్తారుట సాయంత్రం హరికథా, రాత్రి కొల్లవేషమూ కూడానుట. మొత్తానికి సంచీ పూర్తి అవుతుంది ”

“ సరే మరీ వచ్చేదుంటే నువ్వుమాత్రం పోనిస్తావా యేమిటి ? దీనితో పిబ్రవరికిస్తీ చెల్లిపోతుంది కదా ? ”

“ వెంకుసోదెమ్మ చెల్లిస్తుందిలే మార్పికిస్తీ. బెంగపెట్టుకోకు ”

“ అదికూడా సిద్ధమన్నమాటే ? ”

“ సిద్ధంఅంటే ద్వాదశినా డయిపోవాలి. ఏకాదశిపుషవాసమూ ద్వాదశిపారాయణా—అన్నీ కలిసిరావద్దూ? కొడుక్కి కేషావధాని మాతుర్ని బేరమాడుతోంది వాడుకూడా మొగ్గుతున్నాడు అంకు చేతే తలోవందా యివ్వడానికి వొప్పుకుంటోం దది. ”

“ కేషిగాను మొగ్గుతున్నాడంటే ఆశ్చర్యమా? యాభైవేలున్నాయి ముండవర్గిర. కానిపనిచేస్తేమాత్రం దానికేం పోయిందీ? మేమమ్మా మహామహా చదివేశామని విర్రవీగుతున్నాము; గాని మనలో వొక్కడివర్గిరా పదివేలేనా లేవు ”

“ మన దేవతార్చనలే వనకి ఆస్తి అవి లేకపోతే మనల్ని చూసేవా రెవరోయ్ ? ”

“ అదీ నిజమే; కాని దేవతార్చనవంట తాను చేస్తానంటుం దేమో వెంకుసోదెమ్మ ? ”

“ అది తప్పదు లేకపోతే వాని కేంలాభం? మనం స్వయం పాకాలు చేసుకోదానికా యేమిటి అయిదువందలూ, పైఖర్చులూ— ”

“ దిక్కమాలినముండ రంగూనుకూడా తగులడిందని చెప్పకుం టారుగదా, చూస్తూచూస్తూ మాలకూడు తినమా ? ”

“ ఇక అదంతా కట్టిపెట్టు. పంచగవ్యప్రాశన చేశాక—మం త్రాతికి కక్కి వుండంటావా లేదంటావా ? ”

“ లేకపోతే అయిన నూరేనీ కరుకులు గుమ్మరించి మనల్ని బలిమాలుకోడం యెలా వస్తుంది ? ”

“ ఇంకేం ? ఇంతకీ శంకరాచార్యసీతం మూలపడిందీకనక సరి పోయిందిగాని లేకపోతే మన కేంవుంది ? నాలుగేసి రూపాయలతో తృప్తి— ”

“ అవునవును. ”

“ లోకం యెలా వుందో మనం కొంచెంచూసుకుంటూ వుండాలి బింగనూకూడదు ; విడిచిపెట్టనూకూడదు. పదిరూపాయలు చేతిలో పడే భుషాయమే ముఖ్యంగా చూసుకోవాలి. ”

“ శాస్త్రంమాత్రం యేం చెబుతోంది ? శాస్త్రంలో వున్న బండారం అంతా ప్రాయశ్చిత్తాలే కామా ? ”

“ అదిగదీ మాట చాంద్రాయణం చేస్తే అన్నిపాపాలు చెల్లాలి. చాంద్రాయణం అంటే ? ”

“ మనకి తలోపందా— ”

“ అంటే అంటే. “విత్రశార్యం నకారయే” త్తనికాదూ కారికా ? ఎంతచెట్టు కంతగాలి అన్నట్లు నడిపించాలి మనం ”

“ అవును.. అయితే సుబ్బలక్ష్మి రామభద్రచయస్థులు వెనక్కాల తేరుగుతోందిట యేమిటోయ్ ? ”

“ నిజమే ప్రస్తుతం తోడికోడలు తెచ్చిన మనోవర్తిదావాలూ పనిచేసేపెట్టమనిమాత్రమే కాకపోయినా, ముప్పయ్యేళ్ల పీనుగు వీదోయేడుస్తుంది పోనిద్దూ ”

“ వూరంతా చుట్టబెట్టిలా వున్నాడు వాడు. ”

“ పోనీ తోడికోడలిపక్షం నువ్వు కాసుకో ”

“ నా కక్కలేదునుమా, నన్నిలా పోనియ్యి. ”

“ రామసోదమే చాలు నీకు. ”

“ పామ్మంటే యెన్నివిధాల గంటినా విడవనంటుం దది టలవంతాన పామ్మనడానికి మనస్సొప్పడంలేదు నాకూ పాపం పూట లనుకోగూడదు అడుగంటిపోయేసమయంలో నన్ను లేవ తీసిం దదే. విశ్వాసం అంటే దానిదేచెప్పాలి ”

“ పెట్టిపుట్టావు. .. శేఫు సోమేశ్వరంలో సదస్యం నిశ్చయ మేనా ? ”

“ చల్లపడేటప్పటికి కబుకు వస్తుంది ”

“ తలోరూపాయీ— ”

“ అయిదుగురికి పిల్లకాసులు- అయిదుగురికి కోసనీమచావులు, పాతికమందికి రూపాయలు— ”

“ నెలగోనెలక. అస లంతమంది పండితులేరోయ్ మన ప్రాంతంలోనూ ? అయితే కాసులు— ”

“ నీకూ నాకూ తప్పదు. ”

“ రామభద్రచయనుల్నికూడా కలుపు. ”

“ ఏం ? ”

“ చెబుతాకాదూ. ”

“ వాడి కూతుర్ని నీమనమడికి— ”

“ ఆప్పుడే యొక్కతీశావూ ? . . . నిశ్చయం కావాలిగదా ? ”

“ ఏమాత్రం ? ”

“ వెయ్యిన్నూటపదహా ర్లి చ్చి వుభయఖర్చులూ పెట్టుకోవం. ”

“ పోనియ్యకు ”

“ జామార్లు కట్టుకోడం తరవాయి. శేఫు దశమినాడు స్థిర పరిచాం ”

“ బాగుంది. ”

“ మరి వెదతా పదకొండుకాదూ ? ”

“ అదిగో . . . సరిగ్గా కొడుతోంది విన్నావా ? ”

“ మీరంతా సంపాదించారోయ్ తలోటీనీ. నాకే శ్రద్ధ లేక పోయింది ”

“ నువ్వు పాతికరూపాయలు మాలాగ గంగలో పోస్తావు టోయ్ ? ”

“ గంగలో పొయ్యడానికెంతగాని—మరి పోతా. ”

“ పద. ”

౪

“ నువ్వు లక్షచెప్పూ, కోటిచెప్పూ, నేను మానను ”

“ నే నెందుకు చెబుతున్నానో కొంచెం ఆలోచించుకో. ”

“ మాచెల్లెలు వెధవ, రజస్వల అయినప్పుడు వాడుచేసిన అల్లరి మరిచిపోయావా ? తరవాత దానికి పెళ్లి అయిందనిపించాటప్పటికి నాగడ్డి నేను తిన్నానే ? ”

“ మీనాన్న వాణ్ణి తిప్పలుపెట్టాడు వాడు మిమ్మల్ని వీధిలో పెట్టాడు. ”

“ ఇంకేం ? ఈవిరోధం మాకు తరతరాలనుంచీ వస్తాన్నదే. నేను దాన్ని భంగపరచడం యెందుకూ ? ”

“ అలా కాదు. కాస్త పస్తాయింను. ”

“ బుద్ధిపూర్వకంగా కోడల్ని విషంపెట్టించంపుతే వా డొక్కడో దేవుడంటూ నన్ను దిగతీస్తావేమిటోయ్ ? ”

“ నూతికవచ్చి చచ్చిపోతే విషంపెట్టాడంటూ వేమిటి నువ్వు ? రామచంద్రపురంనుంచి పెద్దడాక్టరు వచ్చి రెండురోజులయిం జైక్లను కూడా చేసివుండగా ముందూ ఖనకా చూడవ్వరాడా గంతులేస్తా వేమిటి ? కేసు నిలుస్తుందా ? ”

“నిలిచిదాకా యెందుకూ? దహనం కాకుండా రెండుపూట లాపుచేస్తే చాలనూ వాడికి ప్రాయశ్చిత్తం?”

“నీమాటమీద మనసలు బకరురాసి శవాన్ని అటకాయినాడన్న నమ్మకం యేదీ?”

“లేకపోతే అతన్ని మాత్రం వదిలిపెడతానా సేనూ?”

“నువ్వే మొగాడవు వూళ్లొకల్లానూ ఇంకెవడికి యేమీ చేత కాదు. ఏం?”

“ఈవిషయంలో మాత్రం నా కడ్డులేదు.”

“వాడివక్షులలో రామభద్రచయసులుగారు రున్నారా, తెలుసునా?”

“వుంటే?”

“రె పీపాటికి నీసంగతి యింకెవ్వరికీ పడిపోతుంది. యెగిసె గిసిపడకు.”

“పారేస్తాను మరోచోట తెచ్చి, ఆయనే మహా వడ్డీవ్యాపారం చేస్తున్నాడా యేమిటి?”

“అంత చులాగ్గా డబ్బులు త్రేవడవు నిన్ను గాక మొన్న యెందుకు తిరగరాశావు నోటూ?”

“విషమప్రశ్నలు వేసి నువ్వు చంపుతా వేమిటా నన్నూ?”

“నిన్ను చంపడంకా దిది, ఆనవసరపు గొడవల్లో మునిగి పోకుండా లేల్పడం.”

“శవం యింకా అవతలికి వెళ్లకుండానే నీహతుర్ని స్థిర పరుద్దా మనుకుంటున్నట్టున్నావు నువ్వు, భోరణి చూడగానూ.”

“పోనీ, నీహతురికి మాట్లాడనా?”

“నాకు మరోసమృద్ధం దొరకదా యేమిటి?”

“నాకే దొరకగు పాపం! అవునా?”

“అయినా నన్ను విడిచిపెట్టేస్తూ.”

“పట్టుకున్నానా యేమిటి? ఇక నీయిష్టం వచ్చినట్టు తంటాలుపడు, నడుం గా యీరోష్టంతా నాకెందుకూ?”

“నుంచో.....వోరేయ్! మాట పూర్తికాకుండానే తారకం అంటితే యెలాగరా దానిల్లు వల్లకాడయితేనూ?”

“నే నవతలికి పోయినా తప్పే?”

“పోయి పూరుకుంటావా యేమిటి నువ్వు? పట్టామణిని తిరగ దీస్తావు. మూడువే లివ్వాలి నీకతగాడు, నువ్వు కళ్లెర్రచేస్తే కుంఠి మనలేడు.”

“రామభద్రచయసులుగారు యెదుట నిలవబడితే మహాపాడి చేస్తావుకాబోలు నువ్వు!”

“నాకు కడుపు మహామండిపోతోందిరా వాణ్ణి తలుచు కుంటేనూ, వొక్కమాటు బసులుతీర్చుకోనివ్వరా!”

“కానియ్యి, నీ కడ్డేమిటి? నేను వెళ్లిపోతా నన్నానుగానూ?”

“అబ్బా! తడిగుడ్డతో గొంతుకోస్తావురా నువ్వు!”

“నువ్వే మహాధర్మరాజవు, కదూ?”

“పోనీ, వా డప్పు డలా అల్లరిచెయ్యవచ్చునా?”

“చేశాడుకనకనే నువ్వు బదులుతీర్చుకోవా లనుకుంటున్నావు. అది వొకవిధంగా ధర్మమే; ఆయితే నువ్వు బదులుతీర్చుకోవాలంటే అవకాశం వుండాలా అక్కర్లేదా? వాడికోడ లిప్పుడు చచ్చి పోయిందంటే అందులో యేమేనా ఆనుమానాస్పదం వుందా? అలాంటికోడలు మళ్లీ దొరుకుతుందా వాడికి? అది పోయినందుకు ఇంటిల్ల పాదీ యెంతగోలపెడుతున్నారో చూశావా నువ్వు?”

“కనక తప్పకుండా అల్లరిచెయ్యాలి.”

“కానియ్యి నున్నానుగా సేనూ?”

“నఖనాశులూ కుంగదీశావు, కానియ్యిమంటున్నావు. కింద మంట పెడుతున్నావు, పైని నీళ్లు చిల్లుతున్నావు.”

“నీ కంతకష్టంగా వుంటే—”

“నుంచో.....పోనీ నావుక్రోషం పోయే వుపాయం చెప్పు.”

“నేను చెప్పింది నీకు నచ్చదు.”

“అయినా చూద్దాం... ..”

“నీకిలాంటి కష్టం వచ్చిందా అని మనస్ఫూర్తిగా పరామర్శ చెయ్యి వాణ్ణి.”

“చ-ప్ప-గా వుంది.”

“జ్వరితుడికి పంచదార చేదు, పచ్చకామెర్లలోనికి జగ త్రంతా పసుపు, అసలు నీజన్మ చుప్పనిదీ, నీబుద్ధి చుప్పనిదీ, నీహృదయం చుప్పనిదీ—”

“ఇక నీదారిని నువ్వు వెళ్లు నాయనా! ఇక నేనేమీ చెయ్యి సలే.”

“వాణ్ణి నువ్వేంచేసినా నాకు పోయినా దేమీలేదు, నీకు వొరిగి దంతకంటే లేదు, కడుపు చించుకుంటే కాళ్ల మీద పడుతుంది.”

“అది అందరికీ వుండొద్దా?”

“వుండాలి, లేదు కనకనే యిప్పుడు బ్రాహ్మణంకంటే కంపు కంపు.”

“మాట్లాడితే నువ్వు లెక్కరు మొదలుపెడతావు.”

“తప్పా? ఇంతకీ నీచెల్లెలు రజస్వల అయిందని వాడల్ల రిచేస్తే నీకు వచ్చిన నష్టం యేమిటి? వెంటనే దానబ్బసమ్మంధం మరోటి వచ్చిందిగాని పెళ్లి ఆగిపోయిందా? పోనీ, నువ్వు మొదట స్థిరపరిచిన కొంతుదురు సమ్మంధం మహాశాస్త్రీయమైనదేమో అంటే ఆ పెళ్లి కొడుక్కి పద్ధనిమివో యేటగదా వాడుగయింది? ఈలోపున—”

“చెప్పకురా ”

“ఏం? ఇవాళ వెగటుపుట్టిందా? ”

“వోరేయ్! ఇక నువ్వు నోరు మూసుకుంటావా లేదా? కేగులు లోడిస్తావేమిటి పిశాచంలాగ?”

“నీకంతకష్టంగా వుంటే పోతానుకే ”

“ఈ వుపకారానికి వాడు నీ కేం చేసినా చెయ్యవచ్చు ”

“నేను చేసింది వుపకారం అని నీకు బోధపడినప్పుడు అది వాడికిగాక నీకని తెలవకపోవడం ఆశ్చర్యమే!”

గీ

“విన్నారా?”

“ఏమిటి?”

“పోనీ తెలిసిందా?”

“ఏమిటా అదీ?”

“ఇవాళ శంకరపృథం ద్రితద్దినం ”

“అయితే?”

“నిన్నరాత్రి యెలిమిదెంటికి ప్రవేశించాడు పిచ్చాయి మేడ మళ్లి యివాళ వంటలయిపోయా యని కబురుమీద కబురువెళ్ల గాయిప్పు డిప్పుడు వచ్చా డివతలికి ”

“మీరంతా అంటేగామా? ఇప్పటి కుర్రకారుకి మంచి చెడ్డా యేమేనా వుందా? పుట్టింది బ్రాహ్మకలం అన్న జ్ఞానం వుందా? వాళ్లని మేళాలకి వెళ్లనివ్వడం లేదుగదా మీరు సరిగాను?”

“ కెద్దపెద్దలుమాత్రం—”

“ పెద్దలేమిటి చిన్న లేమిటి, చెడ్డపని అన్నప్పుడు అందరిదీ తప్పే కాని వొక్క ఠేడా వుంది పెద్దవాళ్లు వూరుమాటుమూ గుండా వాళ్లయింటికి వెళ్లరు తెల్లవారితే అక్కడ వుండరు వ్రతం పాడుచేసుకుంటున్నారు, గాని వాళ్లు కులం చెరుపుకోవడం లేదు మీకు ఆహారపానాలు సాధారణంగా అక్కడేకదా? ”

“అదే నేను చెప్పవచ్చేది ”

“ మాకు తెలవం దేమిటి? ”

“ ఇది వినాలి ”

“ కానియ్యి, పోయిం దేమిటి? ఇదివరకి విన్నవాళ్లకంటే చెడ్డది వుండదు ”

“ బోగందాని చెతి కాఫీ తాగివచ్చాడు వాడు ”

“ ఇంకా? ”

“ వుప్పాకూడా తినేవుంటాడు ”

“ నువ్వు చూడలేదన్నమాట ”

“ మీ రిలా అంటారని నాకు తెలుసు ”

“ ఏమనాలా? ”

“ అలా చేసినవా ల్లందరికీ సమానంగా గడ్డిపెట్టలేం? ”

“ రుజు వేదీ? ”

“ నేను చెప్పినదంతా అరణ్యరోదనమే? ”

“ నువ్వు మాశావా? ”

“ ఆ ”

“ మరి తినేవుంటా డన్నావేం? ”

“ అదిమాత్రం నేను చూడలేదు ”

“ కాఫీ పుచ్చుకోడం—”

“ కళ్లారా చూశాను మా మేడవసారాలో నుండుంటే స్పష్టంగా కనపడుతుంది ”

“ ఏంజరిగింవో చెప్పు ”

“ పిచ్చాయితల్లి, వాళ్లు కూచునివున్న గదిలోనుంచి రెండు వెండికప్పులు తెచ్చి వసారాలో కడిగింది ”

“ అయితే? ”

“ వొకటి వాడు తాగిందీ, వొకటి అది తాగిందీనీ ”

“ పోరా! ”

“ పోనీ, పిచ్చాయి తమలపాకుల చిలకలు వాడినోటి కందిస్తూ వుంటే నేను చూశానండీ! ”

“ వాడు పట్టి వేస్తాడుకామా? ”

“ ”

“ అది నల్లమందులాంటిది తద్దినం అయ్యేది, చివరికి శ్రాధం అయ్యేది అలవాటయినవాడు మానలేడు ”

“ ఏమంటారు మీరూ? ”

“ ఏం వుందీ? ”

“ మరి నేను సుభద్రాచలం యింటో సగ్గుబియ్యపుపరమాన్నం పుచ్చుకుంటే మీరంత తర్జనభర్జన చేశా రెండుకూ ఆవేళా? ”

“ నువ్వు ఆపని చేశావుకనక ”

“ మరి వాడు? ”

“ సాక్ష్యం? ”

“ప్రతిఅక్షరానికి సాక్ష్యం కావాలంటే సాధ్యమా?”

“లేకపోతే మేమేం చెయ్యమూ? నువ్వు కోడిగుడ్లు తిన్నావంటాడు వొకడు వచ్చి తగినంత నిదర్శనం లేకుండా నమ్మవలసిందేనా?”

“ ”

“ ”

“నిదర్శనంవున్నవికూడా మీరు వదిలేస్తున్నారు అనేకసంగతులు ”

“ ఏమిటేమిటి ? ”

“ చెప్పమంటారా ? ”

“ వొకటి ”

“ ”

“ పోనీ రెండు ”

“ ”

“ నాలిక కడలదే ? ”

“ ”

“ చెవలవాజమ్మా! నోటికివచ్చినట్లల్లా పేల్తామా ? ”

“ ”

“ వానూ నువ్వు యొక్కడో పోటీలు తగులడారు అక్కడ గుడ్డిగవ్వకి మారలేకపోయావు ఇలా వేస్తున్నావు యెత్తు ”

“ ”

“ అనవసరపు గొడవల్లో దిగక వొళ్లుతెలిసి మసులుకో ”

“ సీతప్పకూతురు బ్రూహత్య చేసిందా లేదా మొన్న మొన్న? రామచంద్రుడుకూతురు రంగూణదారి పట్టిందా లేదా? జోగన్నశాస్త్రి మనమరాలు అత్తింటోనూ కాకుండా, పుట్టింటోనూ కాకుండా—వారంరోజులు మాయమైపోయిందా లేదా? నాగావధానులుగారి శంభన్న మాలపాలికాపుకి గడ్డిమో పెత్తాడా లేదా? ”

“ సాక్ష్యం సాక్ష్యం పాడిమాటలు పనికిరావు నాకు ”

“ అలా అయితే రంగూణులో నాలుగేళ్లు జమాబందీ చేసి వచ్చిన వెంకటాచార్యులతో మీరంతా దేవతార్చన చేశారా లేదా? ”

“ దానినాలిక తెగ్గాం పంచగవ్యాలు పడపోశాం— ”

“ తలోవందా కొట్టారు ”

“ అదా నీయేడుపు? మా కా తాహతు వుంది మా కాఅధి కారంవుంది మా కాప్రామాణికత్వంవుంది తప్పుచేసినవాళ్లని శిక్షిస్తాం పశ్చాత్తాపపడవాళ్లని ప్రాయశ్చిత్తంచేసి వుద్ధరిస్తాం ”

“ వెళ్లండి మీనీతులూ మీరూనూ ”

“ మేం కదిలం మేం చలించం నువ్వు వెళ్లవలసిందే శీఘ్రంగానూ ”

“ హూ ”

“ పుండాభోరా! నువ్వు నుహాశిష్టాదిగురువూ యేడుస్తావు శీఘ్రంతా వొక్కతాటిమీదే వున్నారు అప్రాచ్యులు ”

“ ”

“ ఎక్కణ్ణుం చోయ్ ? ”

“ పిచ్చాయియింటోనుంచి వస్తున్నాను సూర్యనారాయణ సోమయాజులుగారి శంకరప్ప— ”

“ అవునుట ఇప్పుడే చెప్పాడు భాగిన్న ”

“ నిజం చెబుతావా లేదా అని నిలవతీస్తే కాఫీపుచ్చుకోడం నిజమే అంది ”

“ ఇలా వుంది బ్రాహ్మణ్యం ”

“ ఏమిటి చెయ్యడం ? ”

“ తద్దినం పెట్టాడు అంతకే సంతోషిద్దాం మనం ”

“ కార్తకార్త మధ్యమధ్య టాకలేస్తూ వుండకపోతే— ”

“ చయనం చేసినవాడవు నువ్వే వేశ్యాలోలుడవై యున్నావు గదా— ”

“ వొదిలేద్దాం ఆ ప్రస్తావన ”

“ గం? ఎందుకు వొదిలెయ్యాలి? ”

“ నీకిప్పుడు ఆవసరం లేదుకనక ”

“ చాలామ రం జెల్లింది ఆమాట—ఇక కట్టిపెట్టు ”

“ గం? ఎందుకు కట్టిపెట్టాలి? ”

“ ”

“ ”

“ ఇంకేవీ లేవాయేమిటి చెప్పకోవలసినసంగతులు? ”

“ ఇవి కాకపోతేగామా? ”

“ అన్నీ పుష్కరినవాడితో ఆ ప్రస్తావన లేమిటి పోనిస్తూ ”

“ అలాగే? పోనీ, జ్ఞాపకంవస్తే యెంతబాధ కలుగుతుంది పాపం! వెడతాను ”

“ నాయంత్రం వోమాటు కనపడు ”

“ ఆ ”

౬

“ వునూరుమంటూ వస్తున్నావు ”

“ కొట్టేశాను ”

“ ఆరి ”

“ పైగా ఖర్చులూడా ముదరాయిచ్చుకోవాలిట ”

“ అయ్యో! ”

“ మిమ్మల్ని నమ్మకున్నాను— ”

“ నే నేమేనా అసందర్భాలు చెప్పావా? ”

“ రామరామా! మీ రెండు చెప్పాలో అలా చెప్పారు నాకోసం మీరు మొదలుంచి చివరుదాకా శుద్ధాబద్ధాలు చెప్పారు — ”

“ నువ్వుకనక తెలిసిందా? మరొక డిలా చెప్పమంటే గుమ్మంలోకి రానివ్వకపోదును ”

“ అవునవును నేనెరగనూ? మాఅమ్మ బతికివున్నంతకాలమూ మావ్యవహారాలు మీరే దిద్దారు తిరవత మామామగారు పూనాకోడం చేత నైతేనేమి— ”

“ ఏమైతేయేమిలే ”

“ చెప్పవచ్చిం దేమిటంటే? మీ రేమీ లోటుచెయ్యలేదు, కాని— ”

“ నన్ను బాగా—అంటే నేను చయనం చెయ్యడమే కాకుండా గొప్పవిద్వాంసుణ్ణినీ, కర్మిష్ఠినీ, ప్రామాణికుణ్ణినీ బాగా యెరుగును పొగడుతాడు ఇంట్లో కొత్తకుండతడుపుకుంటే నేను వెళ్లాలి నాసాక్ష్యమేనా మంజూరుచెయ్యగలండా— ”

“ వొక్కసంగతి విన్నాను ”

“ ఏమని? ”

“ కనకాచలం వొకరాత్రి మకాంవేసిందని తెలిసింది— ”

“ అలా చెప్పు ”

“ రామభద్రచయనులుగారు పురమాయించారుట పాతిక రూపాయ లిచ్చాట్ట వెంకటేశం దానికి ”

“ జాలాయితనంవుంది మనిషిదగ్గర సందేహం లేదు మున్నటి అయినాక హెచ్చుకూడా అయిందిట పోనీ నువ్వుకూడా పంపలేక పోయావా యేవెంకటాచలాన్నేనా? ”

“ తీర్పు చెప్పిందిరాతి తెలిసింది ఇంతకీ కొండుశ్రౌతి నిలుపునా దగాచేశాడు ”

“ నేను చెప్పలేదూ వాడు రామభద్రచయనులుతాలూకు మనిషనీ? ”

“ ఎంతచమత్కారపు రాకడ వచ్చాడో చూశారా? దస్తూరీ తన దేటు, కాని సామ్యవ్యం తాను చూడలేదుట తనచేత నోటురాయింది, తనయెడిటే సాక్షిసంతకాలుచేయించి నోటు నాచేతికిచ్చి వెంకటేశం నాలోకూడా మాయింటికేసి వచ్చాడుట తన కంటే తెలుసుట ”

“ సాక్షులుకూడా బాగా దగా చేశారు ”

“ రాధాకృష్ణమూర్తి కొంతవరకు బాగానే చెప్పాడు గాని— ”

“ వాడి మొగం నువ్వన్నీ రూపాయలే యిచ్చావనగా వాడు కొన్ని నోట్లూడా యిచ్చావన్నాడు ఇక సుందరప్ప సరేసరీ! ”

“ రామభద్రచయనులుగారు నామీద యింతకక్ష కడతా రను కోలేదు చివుకుల రామదీక్షీతులునిబట్టి నన్ను దిబ్బచేశా డాయన ”

“ అసలు తొమ్మిదివందలా? ”

“ ఫాయిదాతో పదకొండువందల యిరవై దాటాయి వెయ్యి న్నూటపదహార్లు— ”

“ పెద్దదెబ్బ నీకు ”

“ రామదీక్షీతులు మంచి వ్యవహారత అనుకున్నాను, గాని— ”

“ అధికారి గడ్డితింటే వాడేం చేస్తాడు పాపం? ”

“ కొండుశ్రౌతి నాదగ్గర గడ్డిమీసి— ”

“ తరవత వాడిదగ్గర నుగ్గిళ్లు మేశాడు ఇటూ అటూ కూడా కొట్టేడు వాడు గుండెలు తీసినబంటు ”

“ నూరపరాజుగారిమీదకూడా దావా పడెయ్యాలి చయనులు గారు దానిలోకూడా— ”

“ పూనుకుంటాడు తిప్పదు పోనీ నువ్వు అతగాణ్ణి ఆశ్రయించ రాదా? ”

“ ఆశ్రయిస్తే రామదీక్షీతులుమీద దావా పడెయ్యాలి లేక పోతే నోటు ఆయనికి ట్రాన్సుఫరు చెయ్యాలి ఇందులో యేం చేసినా వాడికి కైదే ”

“ అదీ నిజమే ”

“ ఆయన కోటిరెడ్డికికూడా రాయబారాలు పంపుతున్నారట కానిరోజులు వచ్చినడాయి కన్ను పొడుచుకున్న డబ్బుపుట్టక ప్రతివాగూ వికీకో, అబద్ధాలకో సిద్ధపడుతున్నాడు అసలీకూడా ఆశవుండేట్లు కనపడదు ”

“ ధూమి కొనెయ్యరా అంటే విన్నావా? ”

“ శనిగాడు సెత్తిమీద కూచున్నాడు ఏం చెయ్యనూ? ”

“ అప్పీలు చేస్తావాలేదా? ”

“ మానడం యెలాగా? ”

“ ఈమాటు ప్లీడ్స్ని నేను కుదురుస్తాను నువ్వు తొందర పడకు ”

“ అలాగే ”

“ ఏమంటాడు? ”

“వినిపించుకుంటేనా ఏమేనా అనడానికి మానడానికినీ?”

“

“కొన్ని కొన్ని చిక్కులు చూపించాను చివరికి భయపెట్టాను”

“ఏమనీ?”

“దావాపడితే చాలా నష్టం అనీ, పైగా అప్రతిష్ట అనీ”

“

“ఏంచేసినా వొకటేమాట “అది నాపెళ్లాంకాదు దాన్ని నేను కోరలేదు నే నంగీకరించలేదు నా కేవల తెలవనివయస్సులో మావాళ్లు చేసినదానికి నేను బాధ్యుణ్ణికాను—”

“ఎవరుట బాధ్యులు?”

“తల్లి తండ్రినిట ఇవతల మీరుట మీ అమ్మాయికూడా అలాంటి అధికారమే వుందిట మళ్లీ పెళ్లాడవచ్చుట!”

“వాడికి ఘటాశ్రాద్ధంకూడా చెయ్యవచ్చా?”

“

“గొప్పవిశ్వాసంను ఉవుతాడని యింగ్లండు పంపిస్తే పశువై వచ్చాడు బోలెడుసామ్మ—”

“అవునుట ఆమాటకూడా వాడేచెప్పాడు తనకోసం మీ రెంత ఖర్చుపెట్టాకో అంతటికి ప్రస్తుతం నోటు రాసియిస్తాడుట తరవాత రెండేళ్లలో అణాపైసలకో తీర్చేస్తాడుట”

“ఆ?”

“ఎంతసేపూ ప్రేమ, ప్రేమ—మరోమాట లేదు ప్రేమ కలగనివోట పెళ్లమీటంటాడు వధూవరు లిష్టపడి పెళ్లిచేసుకోవాలి, గాని మధ్య మీరంతా యెవ రన్నాడు”

“పోనీ వొకపని చెయ్యమనలేకపోయావా?”

“ఏమీ టది?”

“మాపిల్లతో స్నేహం చెయ్యమను త నిక్కడికి వచ్చినా సంతోషమే దాన్ని తనదగ్గరికి పంపమన్నా సంతోషమే మా కేవల అభ్యంతరంలేదు ప్రేమ కుదురుతుండా, ఏలుకోవచ్చు అవసరమైతే తనయిష్టంవచ్చినపద్ధతిలో మళ్లీ పెళ్లిచేసుకోవచ్చు ప్రేమ కువరకూ? మాపిల్ల మాయింట్లోనే వుండిపోతుంది ఇంకేమీ మాట్లాడము అదీ, మేమూ మాకర్మానికి యేడుస్తూపడివుంటాము”

“ఇంత ఆలోచన తోచలేదు నాకు, కాని మరొకవిధంగా చెప్పాను”

“ఎలాగ?”

“దాన్ని రహస్యంగా మాయింటికి తీసుకువస్తాను మీ రిద్దరూ మాట్లాడుకోండి, నచ్చి నీకు దానిమీద ప్రేమకలిగితే తీసుకు వెళ్లు లేకపోతే మానెయ్యి—”

“ఏమంటాడు?”

“చదువురాని మూఢురాలితో స్నేహం యేమిటిట!”

“తనచదువు యీ తిగులడుతోంది పోనీ, నాకూతుర్ని ప్రేమించవద్దు దాన్ని తనపెళ్లాంకా భావించవద్దు పెళ్లాంకా మాడ వద్దు తనయింటికి తీసుకుపోతే చాలు దానీపనులు చేయించుకుంటూ అయినా తనదగ్గర వుండనిస్తే చాలని యేడుస్తోంది దది తాను మరొక దొరసాన్ని పెళ్లాడినా సంతోషమే”

“అదీ చెప్పాను అంతబౌదార్యం వుండేగాడి కిలాంటిబుద్ధి యెందుకు వుడుతుంది?”

“ఏం చెప్పాడు?”

“నీకూతుర్ని వాడు ఇటీవల చూడలేదుట, కాని అందం గానే వుండవచ్చుట కనక దాన్ని తనయింట్లో అట్టే పెట్టుకుంటే సెలో, రెజ్లెంట్లూ చూసేటప్పటికి తనమనస్సు చలించవచ్చుట దాని మీద తనకి మోహం కలగవచ్చుట అది పెరిగిపోవచ్చుట స్వాదీనం కాకపోవచ్చుట దాంతో కొన్నిసంవత్సరాలు ఆజంజాలలో పడి వుండిపోవలసివస్తుందిట అది వోపట్టిన వదలదుట ఈసంఘటనవల్ల తనకిక పెళ్లి కాదుట యావజ్జీవమూ యీ మూఢురాలితో వుసూరు మంటూ కడవవలసివస్తుందిట సుఖం వుండదుట ఆనందిం వుండదుట శాంతి వుండదుట తన అమూల్యవీతం దుఃఖభాజన మైపోతుందిట!”

“అబ్బా!”

“ఎంత గడుస్తనంగా—”

“ఇంతకీ ఈతప్పంతా నాని”

“

“చిన్నతనంలో చురుగ్గా వుండడం చూసి నేనే యింగ్లీషులో ప్రవేశపెట్టమని సలహాచెప్పాను తరవాత ఆస్తి తక్కువైనా పిల్ల నిచ్చాను ప్రాఫెసర్లంతా మంచి తెలివైనవాడని పొగడితే యింగ్లం డు పంపించాను సామ్మూ పోయింది, దిమ్మా పట్టింది”

“

“నేను చేసినదానికి శిక్షకూడా నాకే అయితే బూగుండిపోను మా అమ్మాయి గొంతుకోక్కినట్టయింది దాన్నిచూస్తే కడుపు చెరువైపోతోంది”

“పైపాళ్లే చూడలేకుండా వున్నారు”

“ఇంకోటిమాడూ ప్రేమ ప్రేమ అంటూ అంత గుంజు కుంటాడు గదా? నిజంగా ప్రేమవున్నవాడయితే యింత మొండి కత్తగలదా? ప్రేమ హృదయాన్ని మృదువుపరుస్తుండా, రాయిగా చేస్తుండా? తాను ప్రేమకలవాడే అయితే నాకూతురుసిలికి భారీ కలకర్కుండా వుంటుండా?”

“నిజమే, ప్రేమపున్నచోట యింత కాఠిన్యంవుండడం అసహజం ”

“కనక వాడికి నిజంగా ప్రేమించడం తెలవదు ఎవరిమీదో కన్నువేశాడు అది వీణ్ణి యింకా లక్ష్యపెట్టడంలేదు దాన్ని మరిచిపోలేడు దీన్ని సుఖపడనివ్వడు ఇలాంటివాళ్ళకి చివరి కెలాంటిగతి పడుతుందో యెరుగుదావా ? ”

“ఆశ్చర్యమా ? ”

“ఇలామాస్తే బ్రాహ్మణులక్షణం లేదు అలామాస్తే ప్రేమితుని లక్షణమా లేదు చివరికి మనిషి అనికూడా చెప్పడానికివీలేదు ”

“ఇంతకీ ఇంగ్లీషు మన గొంతుకోస్తోంది ”

“అది తెలివితక్కువమాట ఆచారాల్లోనూ, నడతలోనూ భేదం కలిగించవచ్చు ధర్మంలోనూ, నీతిలోనూ కొత్తదారి తొక్కించవచ్చు హిందువుగా పుట్టినవాణ్ణి క్రైస్టియనుగా మార్చిస్తే మార్చవచ్చు, గాని పెల్లామనీ, బిడ్డలనీ, సంసారమనీ తెలవకుండా చేస్తుందా యింగ్లీషు ? ”

“ఏమో! నాకు—”

“అలాకాదు, కాని వొక తెలివితక్కువ పనిమాత్రంచెస్తున్నాం మనం ఇంగ్లీషు చదువుకున్నవాళ్ళకి ఆగాళ్ళకూడా చదువుకోవాలని వుంటుంది మనం మొగపిల్లలీకి యింగ్లీషు చెప్పించి వూరుకుంటున్నాం గాని ఆడపిల్లలకూడా చెప్పిస్తే యీ కుర్రకాదురోగం చప్పుగా కుదురుతుంది ”

“అది మరీ—”

“చివరికంటా విను ఇంగ్లీషు మొగపిల్లలకి పడమటిచూపు కలిగిస్తోంది ఆడపిల్లల చూపు తూర్పుకే వుండిపోతోంది దీనితో—”

“కాని ఆడపిల్లలకికూడా యింగ్లీషు అలవాటుచేస్తే మన సంప్రదాయాలు నిమిషంలో గంగలో కలుస్తాయి ”

“అది నిజమే, కాని యీవుప్పెనమాకేవా ? ”

“ఏంచెయ్యడానికి తోచదు ”

“కానియ్యి ఇంకా యెంతకాలం యీ యేడవాలోమాపిల్ల వొక్కపిల్ల వైగా వ్రాపుతునక నిన్ని మచ్చట్లు తీర్చుకోవాలని ఆశపడ్డామరా దీనిమూలంగానూ ? ఎంతవిఘాతం ”

“అదేమిటా ? ”

“ ”

“ఛా! ఆడదానిలాగ—”

“ఆడదానికేగాని మొగాడికి దుఃఖం వుండనూ ? పదిహేడేళ్లు తేల్లాయీ దాన్ని చూస్తూ యెలాగ భరించడం ? దానికి గతి యేమిటి ? పురిట్లో వొకనాడు ఆశవదులకున్నాం అప్పుడే పోయి

వుంటే యింతకోత లేకపోవును మాకు వొక్కొక్కప్పుడు దాన్ని కిరస్తానీలలో కలిపేసి— మేంకూడా కలిసిపోయి మరొకడికి పెళ్లి చేసేద్దామా అన్నంత వుద్రేకం కలుగుతూవస్తుంది కాని వాడు దారికి రాకపోతాడా అని ఆశపుకుతూవుంటుంది చూడూ ఇంతవూ రుంది నూరిళ్ల బ్రాహ్మణాగ్రహారం అంతా పండితుల్లోనే జమ అంతా కర్మిష్టుల్లోనే లెక్క మాట్లాడితే ప్రాయశ్చిత్తాలంటారు, కాని వాడికి గడ్డిపెట్టలేం ? మాపిల్లకి మళ్ళీ పెళ్లిచేస్తే—”

“ఇక తరవాయా ? అవి కారికలు కావు, అవిసభలు కావు, అవి చర్చలుకావు, అవి తీర్మానములుకావు, అవిబహిష్కారాలు కావు—”

“ఛీ! ఏంజాతిరా మనదీ ? ”

౮

“ నూతనీళ్లుకాబోలు ”

“ ఆవునండి ”

“చాలా బాగున్నాయి ఈమధ్య తమయింటో శుభ కార్యం యేమేనా జరిగిందా ? ”

“మాచెల్లెపెళ్లి చేశాం అందుకోసమే యీపందిరి వేశా మండి ”

“బాబుంది, మీయింటికేరు ? ”

“చావలివారు ”

“నామధేయం ? ”

“వేంకటావధాని ”

“మీ కేం అభ్యయనంచేశారు ? ”

“అన్నీ అయినాయి—”

“ఏమేమిటి ? ”

“మొదట సంహితఅంతా అయిపోయింది తరవాత పరాయతం పూర్తిచేశాను స్కార్తం అయిందనిపించాను చివరికి పంచ కావ్యాలుకూడా పాడేశాను, కాని—”

“ఇంకా కానీయేం ? ”

“వాల్లవల్ల యేమీ లాభం లేకపోగా నూకలు మాప్పరుగా ప్రవేశించాను ”

“ఇంగ్లీషుకూడా—”

“తెనుకే చదవలేదూ నాలుగోక్లాసు ఇనస్పెక్టరుగారి నాశ్రయించగా నా చిన్నతనంలో తారీఖువేసి ప్రయిమరీ సర్టిఫికేట్లు దయచేశారు ప్రైయినింగుకూడా వారే—”

“తాంబూలం యేమాత్రం—?”

“ఇంట్రబ్టింజే పడమటావుపెయ్య, తొలిచూలుది వుండగా తొలిపెట్టాను నూటపాతికరూపాయలికి తరిమితరిమి అడిగారు కేరగాళ్లు దాన్ని.”

“బాగుంది ఇహంలో భుక్తికి దారి పరంలో— అయితే, ఆయన బ్రాహ్మణుడేనా?”

“మనవాడే చేబియ్యంవారు ”

“అయితే, పరంలో ముక్తికి సోపానం కిరీటంలేని రాజన్నట్లు ధారపాయ్యనిదానం ”

“చిత్తం, చిత్తం ”

“జీతం యెంత ?”

“పదిహే డిస్తా రిప్పుడు ”

“అంతేనా ?”

“అదేనా కడిగేనీ ”

“పైగా—పూళ్ల—”

“అవి పూర్వపుమాటలు ఇప్పుడు దమ్మిడిమాడా ముట్టడా గిలకలు పట్టిస్తామంటే సగం గుమాస్తాలకి దాఖలుచెయ్యాలి ఆపైని ఇనస్పెక్టరుగారికి విందుచెయ్యాలి ఇప్పటి ఆయనకి లంచా లక్కరలేదు, కాని పిండివంటలకో భోజనాలూ, టిప్పర్లీలూ—”

“మొత్తానికి మనలో మనమాట ఇప్పుడు చదువులూ ఆరాగే వున్నాయి ”

“నిజమే మీదగ్గర దాచడం యెందుకు? బోర్డువా రొకం దుకు పాఠశాలలు నడుపుతున్నారు మే మొకండుకు మేష్టరీ చేస్తున్నాం తల్లిదండ్రు లొకండుకు పిల్లల్ని చంపుతున్నారు పిల్లలు మరొకండుకు వస్తున్నారు ”

“సరిగా చెప్పారు అందరికీ కాలం గడిచిపోతోంది ”

“కాని దీల్లోమాడా వుచ్చులు బిగుస్తున్నాయి బ్రహ్మిగాళ్లకి ప్రైయింగుఅకలే దిప్పుడు చేర్చుకోవడం లేదు ”

“అదోటిమాడానా ? అయితే చిక్క మీకు సంతానం ”

“ఇద్దరు కొడుకులతరవాత వొకమాతురు పెద్దవాకి మొన్ననే మాచెల్లెలిపెళ్లిలో వొకపోవ వేశాను ”

“మీచెల్లెలి నేనూ రిచ్చారు ?”

“ఇక్కడే ఫులుగుర్ల కట్టారివారి అబ్బాయి ఫోర్టుఫారం వదిలి, ప్రైయినింగు కానిచ్చేకాడు; కాని యింకా మేష్టరీ వొత్తలేదు అక్కింగులు—”

“కట్నం యేమాత్రం యిచ్చారు ?”

“రెండువందలు కరుకులు గుమ్మరించాను పైగా లాంఛనాలు—”

“రెండో మూడో వందలు చెప్పేదేమిటి? ఇదంతా—”

“ఫాలం తనఖాపెట్టానండీ !”

“ఊహనా? అద్భివోషిలేటప్పటికి మరొకటి తగులుకుంటుంది ”

“వొదిలేదాకా వుంటే అదీ వొకఅందమే మీదటికి నాలుగో చెల్లెలికి పెళ్లి చెయ్యాలి అదలావుండగా మాకెద్దగుర్రవాడికి సమ్మంధాలు వస్తున్నాయి నలుగురైదుగురు కొందరచేస్తున్నారు ”

“కట్నం యేమాత్రం యేర్పరిచారు ”

“అయినవందలికి గుడ్డిగవ్వ తగ్గితే మాట్లాడ నక్కరలేదు ”

“పైగా లాంఛనా లివ్వాలి బాగావుంది ”

“పుభయఖర్చులూ పెట్టుకోవా లంచా మనుకుంటున్నాను ”

“ఆలోచన యెందుకూ ?”

“ఆలోచనే లేదు అనేవేశాను—”

“తమకి వసతి యేమాత్రం వుండండి ?”

“నలుగురం పంచకోవాలి, కాని నాసంగతి—మా అత్త వారు సాయం—”

“ఇంకేం ? అని అనేకవిధాల కాపువల సమస్తికుటుంబంలో ఆమాత్రం ఆధారంవున్నవాడు చుూగ్గా తేలిపోతాడు ”

“వొకాయన దానిమాకూడా సిద్ధపడుతున్నాడు, కాని పిల్లతాత—సీతామహలుడు గంగాధరత్వం—”

“ఆ ? కొట్టందాయేమిటి ?”

“ఇంతకీ ఆయన పోయి పాతికేళ్లయింది పిల్లతండ్రి చిన్నతనంలో వారసత్వం నిలిపా డంటూ, గాని యిప్పుడు వడ్డీవ్యాపారం చేస్తున్నాడు ”

“ఇప్పుడు బంగారపుపిచిక్కేదా ? పోనివ్వకండి ”

“తాంబూలాలూ పుచ్చుకోడం తరవాయి ”

“భేషుగ్గావుంది ”

“మరి తమరు పొద్దండగా—”

“ఈవూరే వచ్చాను ఆపిభికి చెల్లి భోజనసంగతి చూస్తామలెండి మాచుట్టలయింట్లో పెళ్లి బోగంమేళం కావాలి ఈరాత్రే మాట్లాడుకొని తెల్లవారగట్ల కూడా తీసుకుపోవాలి ”

“కవలిస్తే పేరుపడ్డ నాయకురాలు నేను చెబితే పినేదుంది కబురంపుతాను భోజనంచేసి దయచెయ్యండి ”

“తమకి అలాంటి అలవాటుకూడా వుంటే చాలామందికే, మరి నెలవూ,”

“చిత్తం పెద్దవేమూరివారియింటికి వెడితే మీకు భోజనం దణ్ణంగా—ఇవళ వారియింటో నామకరణంకూడా అయింది నేనుచెప్పిన నాయకురాలు మేజువాణిచేసింది వారియింటోను వారినడిగితే దాని సంగతి మీకు తెలుస్తుంది ”

“చిత్తం ”

“మీరు వచ్చాటప్పటికి కబురుపంపి రప్పించమంటారా ? ”

“నేను వచ్చాక— ”

“అప్పటికి దానికి యిల్లు కదలడానికి వీలవుతుందో కాదో? ఈలోపుగా కబురువెడితే మంచిదీ ”

“దానిపే రెవరండి ? ”

“పుడేనాపువ్వుఅని దానికి మారుపేరు మంచి చురుకైనపిల్ల ”

“దానికోసమే నాప్రయత్నం అయినా నేను వచ్చేదాకా మీకు ప్రపడవద్దు ”

“మీరే దానియింటికి వెళతారా ? ”

“కొంచెం పరిచయం వుందండి ”

“సరిసరి ఇంకేం ? మహాబాగావుంది ”

నీ బొట్టులై నిది బ్రాహ్మణాగ్రహారమునకు;

వివిధప్రవృత్తుల, వివిధగతుల

చాయలేగాని అసత్యముల్ లే విందు,

పెంచనులేదు, కుదించలేదు;

ఆత్మవృత్తము వాఙ్మయాదర్శమునయందు

తనరూపు మించుటద్దమునతోచు

నట్లవగాహనమృగునంచు కూర్చితి

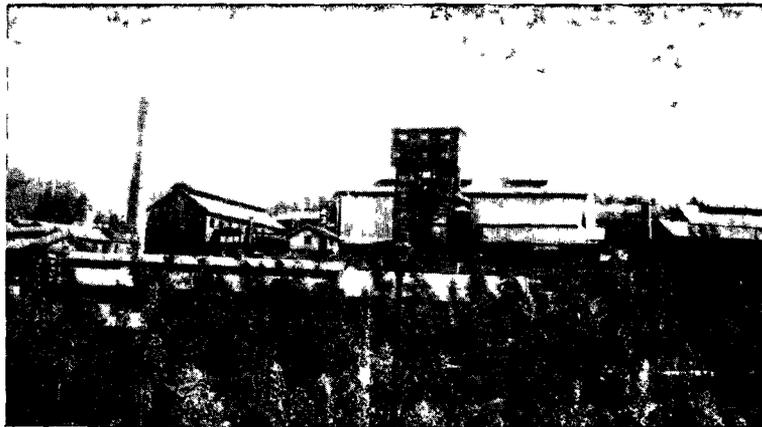
భిన్నస్థలముల వృత్త మొక్కట;

ఋషులు తీర్చిన ధర్మప్రవృత్తి యిదియే?

బ్రాహ్మణుని బ్రతు కేమికావలయు ముందు?

ఉడికిన ఫలములే, దూరకుండగాదు,

దిద్దుకొనుట యొక్కటై మంచి తెరువు నేను

తేయాకు ఫ్యాక్టరీ, నీలగిరి

—యస్ మినాక్షీ కుందరము